

venit inculpandus. Addit tamen prudens Comes, illam, de qua quaerebam, peregrinationem fore virtuosam, sanctam, laudabilem ac praeutilem illis duntaxat, qui divinae intuitu laudis eam assumerent, sed nimis fore periculosam illis, qui levitate ducti, aut curiositate, aut seculi pompam, aut quandam vilem ac transitoriam vanitatem finem ejus praestituerint. Haec ergo generosi principis verba non modicum desiderium meum augmentabant.

Alium quendam nobilem senem militem, qui etiam in sancto sepulchro militiam ante plures annos acceperat, adii, inquirens, quid mihi consuleret in hac re? Qui ex magno cordis affectu in haec verba prorupit: Ecce, frater, scias pro certo, si tanto non essem gravatus senio, nemo posset me abiterata peregrinatione agenda retrahere. Nusquam enim tantam Dei gratiam expertus sum, sicut circa loca redemptionis nostrae. Videbatur enim mihi quotiens me ad orationem contuli, coelum aperiri, et quasdam divinas mihi aliàs insuetas dulcedines et consolationes infundi.

Post haec abii ad quoddam monasterium monialium, et postulavi a Priorissa habere colloquium cum una sorore virgine, vulgatae devotionis et singularis, ut plures opinantur, sanctitatis, cum qua antea saepe pro mea aedificatione colloquium habui, vultum tamen ipsius numquam vidi. Huic virgini propositum meum exposui. Quae quadam insolita hilaritate perfusa respondit: Cito, cito, iter conceptum perficite, et nequaquam ultra manete, et Dominus sit comes itineris vestri. Haec virginis verba ita accepi, ac si de caelo sonuissent, et mox inchoavi me ad evagandum disponere. Morabatur autem tunc temporis Romae, in conventu nostro super Minervam, quidam frater provinciae nostrae, mihi notus et familiaris, cui scripsi intentum meum, petens, ut mihi Licentiam a Sanctissimo Domino Papa, Sixto IV. impetraret. Et a reverendissimo nostri ordinis Generali, Magistro Patre Leonhardo de Mansuetis de Perusio, sine quorum primordiali licentia nemo de provincia licentiasset me. Frater autem ille, ut bonus amicus, non segniter egit, sed quantocius quae petieram impetravit, et litteram testimonialem magistri generalis ordinis mihi misit, in

042

040

046

036

051

031

091

141

Ende

Anfang